

ה' בכסלו, תשפ"ב
9 בנובמבר, 2021

סקירה של הצעת חוק הגנת הפרטיות (תיקון מס' 14), תשפ"ב-2021

נכתב על ידי עו"ד רבקי דב"ש, עמיתה בכירה במכון

רקע

חוק הגנת הפרטיות בישראל נחקק בשנת 1981. מאז 1996, לא בוצעו תיקונים נרחבים בחוק. החוק הישראלי זכה לביקורת רבה בהיותו מיושן ולא עדכני, באופן שאינו מסדיר בצורה ראויה את הזכות לפרטיות ביחס לאתגרים הטכנולוגיים הקיימים. עם כניסתן לתוקף של התקנות האירופאיות בנושא הגנת מידע אישי (GDPR) במאי 2018, התרחב עוד יותר הפער בין המצב הקיים בישראל להסדר הקיים באירופה ובמדינות נוספות.

ב-7 בנובמבר 2021, אישרה ממשלת ישראל את הצעת החוק הממשלתית לתיקון חוק הגנת הפרטיות (הצעת חוק הגנת הפרטיות (תיקון מס' 14), תשפ"ב-2021).

הסקירה כאן נועדה להנגיש את התיקון המוצע גם למי שאינו בקיא בקריאת נוסח חקיקה, אך מעוניין להתוודע לשינויים המרכזיים שהצעת החוק מקדמת.

המלצות והצעות קודמות לתיקון חקיקה

הצעה לתיקון החוק, ובה המלצות לצמצם את חובת הרישום ולהגביר את סמכויות האכיפה של רשם מאגרי המידע, הוגשו לשרת המשפטים, דאז, ציפי לבני, עוד בינואר 2007 בידו "הצוות לבחינת החקיקה בתחום מאגרי המידע" ([דו"ח שופמן](#)).¹ סמוך לסיום עבודת הצוות הוחלט על הקמת הרשות למשפט, טכנולוגיה ומידע (הרשות להגנת הפרטיות, כיום).

באוגוסט 2012 הפיץ משרד המשפטים תזכיר חוק² לצמצום חובת הרישום של מאגרי מידע,³ ולהחלפתה בחובת החזקת מסמכים. תזכיר זה לא קודם כהצעת חוק ממשלתית.

בנושא הגברת סמכויות האכיפה, פורסמו פעמיים הצעות חוק ממשלתיות בנושא.⁴ בנובמבר 2011 ההצעה עברה [בקריאה ראשונה](#), ונתקיימה [ישיבה אחת](#) בעניינה בוועדת החוקה, חוק ומשפט (יוני

¹ למען הגילוי הנאות, כותבת תקציר זה שימשה כמרכזת הוועדה וניסחה את הדו"ח המסכם.

² תזכיר חוק הוא מסמך אשר הממשלה מפיצה להערות הציבור, בטרם גיבוש הצעת חוק ממשלתית.

³ [תזכיר חוק הגנת הפרטיות](#) (תיקון מס' ...) (צמצום חובת הרישום וקביעת חובה לקיים סדרי ניהול וכללי עבודה ולתיעודם במסמכים), התשע"ב-2012.

⁴ [הצעת חוק הגנת הפרטיות](#) (תיקון מס' 12) (סמכויות אכיפה), התשע"ב-2011, [והצעת חוק הגנת הפרטיות](#) (תיקון מס' 13), התשע"ח-2018 (בהתאמה)

2012). עם חילופי הכנסת הצעת החוק עלתה בשנית בחודש פברואר 2018, ואושרה במרץ 2018 [בקריאה ראשונה](#) במליאה. אולם, בשל פיזור הכנסת וריבוי מערכות הבחירות, לא קודמה ההצעה עוד.⁵

ההצעה הנוכחית מתבססת על ההצעות הקודמות, בשינויים מסוימים. בנוסף, משרד המשפטים מצהיר בדברי ההסבר, כי הוא שוקד בימים אלו על תיקון חקיקה מהותי מקיף נוסף.

עמדת המכון

עמדת המכון הישראלי למדיניות טכנולוגיה (ITPI) היא שישנה חשיבות עליונה ודחיפות לעדכן ולהתאים את דיני הגנת הפרטיות לעידן הנוכחי ולסטנדרט שהתגבש ברחבי העולם.

הישארותה של ישראל עם דין מיושן ולא מותאם לאתגרי הגנת הפרטיות של העידן הנוכחי משפיעה הן על ההגנה לה זוכים אזרחי מדינת ישראל, שמידע אישי עליהם נמצא הן בידי הממשלה והן בידי המגזר הפרטי, והן על יכולתם של עסקים וחברות ישראליות לפעול במרחב הכלכלי הגלובלי, המחייב עמידה בדרישות הגנת מידע אישי על מנת שניתן יהיה לאפשר זרימה של מידע אישי בין מדינות כאשר ישראל בתוכן.

על המלצות המכון בנושא הסדרי החקיקה הנדרשים, ניתן לקרוא [במענה](#) שהועבר על ידי מנהלת המכון, עו"ד לימור שמרלינג-מגזניק, לקול קורא שהוציא משרד המשפטים בנושא (דצמבר 2020).

התיקונים המוצעים

להלן עיקרי התיקונים המוצעים בהצעת החוק החדשה.

שינוי ההגדרות

מוצע לשנות את ההגדרות בחוק באופן שיחדד את המונחים הקיימים בו. בחלק מההגדרות נעשה ניסיון לקרב את המונחים בחוק הישראלי להסדר האירופי. התיקונים המרכזיים -

1. "מחזיק" – שינוי ההגדרה נועד, על פי דברי ההסבר, להבחין בין מי שמחזיק במאגר מידע בעקבות התקשרות למתן שירות, וזאת בשונה מבעל השליטה במאגר עצמו או במי מעובדיו. יוער כי נראה שלאור הנוסח המוצע, עובדי בעל השליטה עשויים להיות אף הם בגדר "מחזיק".
2. הוספת הגדרה ל"בעל שליטה במאגר מידע" (כיום אין הגדרה בחוק למונח "בעל מאגר מידע", על אף השימוש במונח זה) - מי שקובע את מטרות המאגר (לבד או עם גורם אחר) או שהוסמך בחקיקה לנהל מאגר מידע – מוגדר כבעל השליטה.
3. הוספת הגדרה ל"מזהה ביומטרי".

⁵ על פי ההסדר בישראל, ניתן להמשיך לדון בהצעת חוק (החלת רציפות), רק במשך שתי כנסות. לאחר מכן, על הממשלה להתחיל לקדם הצעת חוק מתחילתה.

4. שינוי הגדרת "מידע" - שינוי זה מצמצם את הפער בין הנוסח כיום לבין הפרשנות שניתנה לו בפסיקה, ומקדם את החוק הישראלי להיות תואם להגדרת האיחוד האירופי. מהגדרה מיושנת שהתייחסה לרשימת נושאים עמומים, מוצע להגדיר את המינוח "מידע" כ"נתון הנוגע לאדם מזוהה, או לאדם הניתן לזיהוי, במישרין או בעקיפין, באמצעים סבירים, לרבות מזוהה ביומטרי, מספר זהות או כל נתון מזוהה ייחודי אחר."
5. קביעת רשימת נושאים שיוגדרו כ"מידע בעל רגישות מיוחדות" (המחליף את הגדרת "מידע רגיש" הקיימת) - הגדרה זו רלוונטית לעניין חובות רישום המאגר ולעניין גובה העיצום הכספי שעשוי להיות מושת על בעל השליטה במקרה של הפרה, כפי שיובהר בהמשך.

שינוי היקף חובת הרישום של מאגרי מידע

ההמלצה לצמצם את חובת הרישום מקורה בדו"ח ועדת שופמן משנת 2007. מאז, וכפי שאף מצוין בדברי ההסבר להצעת החוק, משטר רישום מאגרי מידע בוטל כליל באירופה. הטעם לכך, הוא ההבנה כי מדובר בנטל בירוקרטי שהתועלת שבו, ככל שקיימת, פחותה ומטילה הן על הרשות והן על בעלי המאגרים חובות המסיטות משאבים מפעילות ליבה שמטרתה להגן על הפרטיות. על אף האמור, החליט משרד המשפטים שלא לבטל חובה זו. ההסבר החלקי לכך הוא, ש"לגישת הגורמים המקצועיים ברשות להגנת הפרטיות, ישנה חשיבות בשימור החובה האמורה לגבי מאגרי מידע גדולים במיוחד, שיוצרים את הסיכון הגדול ביותר לפרטיות במידע אישי."

נעיר עוד, כי הצעת החוק אינה מתייחסת לסיכון שנוצר ביצירת מרשם כאמור. בניגוד לקהל הישראלי, שככל הנראה יוצא מנקודת הנחה שכל גוף ועסק, המוכר לו, מחזיק במאגר מידע – קיומו של מרשם אשר אמור לכלול את כל המאגרים הגדולים והרגישים, יכול להיות מפתח ויעד דווקא עבור מי שמבקש לחפש מידע המסייע לזיהוי מאגרי מידע איכותיים לצורכי הונאה או פגיעה, גם אם אינו מכיר מספיק את השוק הישראלי. נדמה שלא ניתנה תשומת לב נאותה לנושא זה, גם לאור סוג המידע המתבקש מבעלי השליטה בעת רישום מאגר המידע, כעולה מנוסח סעיף 9 לחוק (שהשינוי המוצע בו, מינורי).

מצורפת השוואה ביחס לשינוי בחובת הרישום לאור ההצעה החדשה, ביחס להסדר הקיים –

המכון הישראלי למדיניות טכנולוגיה

ההסדר המוצע	ההסדר הקיים	
מאגר מעל 100,000 איש חייב ברישום רק בהתקיים תנאי נוסף: 1. איסוף שלא מהאדם, מטעמו או בהסכמתו 2. גוף ציבורי 3. מאגר שמטרתו המרכזית שירותי דיוור ישיר	כל מאגר מעל 10,000 איש, חייב ברישום	גודל המאגר
כל מאגר שיש בו מידע בעל רגישות מיוחדת, כהגדרתו בחוק החדש, ויש בו מעל חצי מיליון אנשים, יהיה חייב ברישום. מאגר כאמור שיש בו בין 100,000 - ל- 500,000 אנשים, יהיה חייב בדיווח לממונה על קיומו של המאגר ועל סוג המידע שבידו.	כל מאגר שיש בו מידע רגיש, כהגדרתו בחוק, חייב ברישום	רגישות המידע
מאגר שהמידע המצוי בו לא נמסר על ידי האנשים, מטעמם או בהסכמתם, חייב ברישום רק אם יש במאגר יותר מ- 100,000 אנשים	מאגר שהמידע המצוי בו לא נמסר על ידי האנשים עצמם, מטעמם או בהסכמתם, חייב ברישום	דרך קבלת המידע
כל מאגר של גוף ציבורי ובלבד שמדובר בגוף ציבורי לפי סעיף 23(1) ושהמידע הוא על למעלה מ-100,000 איש. לא נכללו גופים שהוגדרו כ"גופים ציבוריים" בצו הגנת הפרטיות (קביעת גופים ציבוריים), התשמ"ו-1986	כל מאגר של גוף ציבורי כהגדרתו בסעיף 23 לחוק, חייב ברישום	מאגר של גוף ציבורי
מאגר שמטרתו העיקרית היא איסוף מידע לצורך מסירה לאחר דרך עיסוק (ובכלל זה גם שירותי דיוור ישיר), ובמאגר מידע על למעלה מ-100,000 איש - חייב ברישום	כל מאגר המשמש לשירותי דיוור ישיר, חייב ברישום	שירותי דיוור ישיר
הממונה יהיה רשאי להורות למאגר מידע מסוים כי יהיה חייב ברישום , על אף שהוא פטור מכך מכח החוק, ולהפך – ליתן פטור מרישום על אף חובה הקיימת בחוק.	הרשם רשאי להורות על חובת רישום מאגר, גם למאגר מידע הפטור מרישום.	צמצום / הרחבת החובה
לבעל השליטה אסור לנהל או להחזיק את המאגר, רק אם הממונה הודיע לו על סירובו לרשום את המאגר, או על השהיית הרישום, וזאת לאחר שניתנה לו זכות טיעון. לפיכך, מרגע שהוגשה הבקשה לרישום, בעל המאגר יכול להמשיך לנהל ולהחזיק את המאגר.	כל עוד לא חלפו 90 יום ממועד הבקשה לרישום, שימוש במאגר שרישומו נתבקש, אסור.	ניהול והחזקת המאגר

הגדרת הפרות חדשות – ניהול חוקי של המאגר

הצעת החוק מציעה למחוק את סעיף 8(ב) הקובע שהשימוש במאגר מידע החייב ברישום, הוא רק למטרה לשמה נמסר המידע. במקום סעיף זה מוצע להגדיר מספר חובות על בעל המאגר שאי קיומן מהווה הפרה –

1. הוספת סעיף 8א – ניהול והחזקת מאגר מותרת רק אם המידע מצוי במאגר ומתנהל בו על פי הוראות חוק הגנת הפרטיות והוראות כל דין, וזאת במנותק מחובת רישום המאגר. במקום בו הממונה ימצא כי התקיימה הפרה של הוראות החוק, הממונה רשאי להודיע על ההפרה לבעל השליטה או למחזיק, ולקצוב תקופה בה נדרש להפסיק את ביצוע ההפרה.
2. הוספת סעיף 10ב – איסור על בעל שליטה או מחזיק לעשות שימוש במידע או "ידיעה על ענייניו הפרטיים של אדם" שלא למטרה לשמה נמסר. יוער כי לאור הרחבת הגדרת "מידע" נראה כי שימוש במינוח העמום "ידיעה על ענייניו הפרטיים של אדם", המצויה בסעיף 2(9) לחוק, מייצרת חוסר ודאות במיוחד כאשר סעיף 10ב נועד להיות סעיף ההפרה, וככזה ראוי שייצר ודאות ביחס ליסודות ההפרה.
3. הוספת סעיף 10ג – איסור שימוש או החזקה במידע או "ידיעה על ענייניו הפרטיים של אדם" (ראו הערה קודמת לעניין השימוש במינוח זה) שמקורה במאגר מידע, ללא הרשאה של בעל השליטה או בחריגה מהרשאה שניתנה.

קביעת עבירות חדשות

הצעת החוק מגדירה מספר עבירות פליליות חדשות (פרק ד4):

1. הפרעה לממונה, למפקח או לחוקר הפועל מכח החוק (סעיף 23מה);
2. הטעייה של הממונה או מפקח מטעמו (סעיף 23מו);
3. פנייה לקבלת מידע במרמה בקשר למאגר מידע (23מז);
4. שימוש במידע ממאגר מידע שלא למטרה לשמה נמסר (23מח);
5. שימוש או החזקה ללא הרשאה כדין (23מט);
6. מסירת מידע מאת גוף ציבורי (23נ).

יש לשים לב שלמעט עבירת ההטעייה וקבלת הדבר במרמה, ביתר העבירות **לא מוגדר כי נדרשת מחשבה פלילית לביצוען**. בכך, הוגדרו מעשים היכולים להתבצע גם ברשלנות כעבירות פליליות שהעונש עליהן הוא בין חצי שנה לחמש שנים, לפי סוג העבירה.

סנקציות מינהליות חדשות

החוק מרחיב את כלי האכיפה המינהליים העומדים לרשותה של הרשות להגנת הפרטיות ומקנה אפשרות להטלת עיצום כספי, התראה מנהלית והתחייבות להימנע מהפרה.

על פי ההסדר החדש, סכום הבסיס של העיצום הכספי, מושפע מגודל המאגר וסוג המידע המצוי בו. סכום זה, יכול להיות מוכפל לפי סוג ההפרה שבוצעה. יצוין כי נכון למועד זה היקף הקנסות המנהלים שהרשות יכולה להטיל, אשר מקורן [בתקנות העבירות המינהליות](#) (קנס מינהלי – הגנת הפרטיות), תשס"ד-2004, עומד על בין 2,000-5,000 ₪ ליחיד, וסכומים של בין 10,000 ל-25,000 ₪ לתאגיד.

להלן סכומי הבסיס שנקבעו (סעיף 23בב(א)):

מספר אנשים	מידע רגיל	מידע בעל רגישות מיוחדת
עד 1,000	5,000 ₪	50,000 ₪
1,001 - 10,000	10,000 ₪	100,000 ₪
10,001 - 100,000	20,000 ₪	200,000 ₪
100,001 - 1,000,000	40,000 ₪	400,000 ₪
מעל מיליון	80,000 ₪	800,000 ₪

סכום הבסיס מוטל על ההפרות המנויות בסעיף 23בב(ב) וכלל לדוגמא, הפרות של חובת הרישום, אי הודעה על קבלת מידע דרך קבע בין מאגרי מידע ציבוריים, אי מסירת מסמך או עותק מחשב למפקח ועוד.

כפל סכום הבסיס של העיצום הכספי יכול שיוטל רק על אדם, לרבות תאגיד, (ולא על גוף ציבורי) בהפרות המנויות בסעיף 23בב(ג), לדוגמא: מניעת זכות העיון מכח סעיף 13, אי מינוי אחראי על הגנת מידע אישי; פנייה לאדם בדיוור ישיר שלא על פי הוראות החוק ועוד.

שיעור של פי ארבע מהסכום הבסיסי מוצע שיוטל על "מי שהפר" (לא מוגדר אדם או גוף ציבורי) את הוראות סעיף 23בב(ד) הכולל את ההפרות שנקבעו אצל בעל שליטה במאגר, מחזיק או מנהל מאגר (למעט לעניין ס"ק (1)) – המתייחסות בשימוש במידע שלא בהתאם למטרה שלשמה נמסר המידע.

בנוסף נקבעו בתוספת סכומים של עיצומים כספיים שניתן להטיל בגין הפרת תקנות שנקבעו מכח חוק זה. המשמעות המרכזית היא ביחס להפרת [תקנות הגנת הפרטיות](#) (אבטחת מידע), תשע"ז-2017, שמעתי שורה של הפרת התקנות יכולה להוביל לסנקציה מנהלית. הסכומים הקבועים בתוספת נעים בין 1,000 ל-160,000 ₪, ובניגוד לאמור בגוף החוק, קיימת אבחנה בין מאגר המוחזק על ידי יחיד למאגר המוחזק על ידי תאגיד.

החוק המוצע קובע את הפרוצדורות להטלת עיצום כספי ובכלל זה, זכות השימוע וסמכות הממונה להפחית את סכום העיצום או לבטלו, משמעותה העונשית של הפרה נמשכת או חוזרת (בתוך שנתיים ימים), ועוד.

עוד מוצע כי על מעשה אחד הכולל מספר הפרות, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד (סעיף 23מ), ובכלל, לא ניתן לנהל הליך פלילי ומנהלי על אותה הפרה (סעיף 23מג). וכן נקבעה חובה על הממונה לפרסם את העיצומים המנהליים שהוטלו בגין הפרת החוק, באתר של הרשות (סעיף 23מב).

התראה מנהלית

הממונה רשאי להמיר את העיצום הכספי בהתראה מנהלית, וזאת בהתאם לנהלים שייקבעו על ידי הממונה, באישור היועץ המשפטי לממשלה או משנה ליועץ שהוסמך על ידו לעניין זה (סעיף 23 לב – 23לד).

התחייבות להמנע מהפרה

הממונה רשאי להמיר את העיצום הכספי בהתחייבות להמנע מהפרה, וזאת בהתאם לנהלים שייקבעו על ידי הממונה, באישור היועץ המשפטי לממשלה או משנה ליועץ שהוסמך על ידו לעניין זה. המפר יצרף להתחייבות שלא לבצע הפרה בתקופה שתקבע, ולא תעלה על שנתיים ימים, ערבון בגובה העיצום הכספי. הממונה רשאי לוותר על הפקדת הערבון או להפחית מהסכום (סעיף 23לה – 23לט).

סמכויות האכיפה (הפלילית והמנהלית)

סמכויות פיקוח מנהליות

לשם ביצוע סמכויות הפיקוח של הרשות להגנת הפרטיות, מוצע לתת לסמכויות נרחבות למפקחים ובהם (סעיף 23א) –

1. דרישת הזדהות מכל אדם, לרבות דרישה להצגת תעודת זהות וכן מענו של האדם;
2. אפשרות לדרוש כל ידיעה או מסמך (הכולל גם פלט כהגדרתו בחוק המחשבים);
3. מסירת עותק מחומר מחשב הכולל נתוני מערכת או מידע מדגמי, **בהיקף המינימלי הנדרש למימוש תכליות הפיקוח** (הוראה זו היא ייחודית לסמכויות פיקוח מינהליות ומקורה בזהירות ובחשש מפני איסוף מידע פרטי רב בידי הרשות). מידע מדגמי שנאסף לפי סעיף זה, יימחק ככל שלא נדרש עוד להליכי הפיקוח ולכל היותר בתוך 3 שנים, אלא אם המידע נדרש לצרכי ניהול הליכים (סעיף 23ב);
4. כניסה למקום בו יש יסוד סביר להניח כי נעשה שימוש במאגר מידע,⁶ אלא אם מדובר במקום המשמש למגורים, אזי נדרש צו בית משפט.

⁶ הסעיף המוצע כולל גם כניסה למקום "שקיים בו מאגר מידע" (סעיף 23א(4)), אולם לאור ההגדרה הרחבה של "שימוש", נראה שיש כאן כפילות מיותרת

הוראות נוספות שמוצגות לחוקק לעניין פיקוח מינהלי –

1. המפקח חייב להיות מזהה, אלא אם זיהויו עלול לסכל את ביצוע הפיקוח או לפגוע בביטחון (סעיף 23א).
2. מפקח צריך שיהיה עובד מדינה (סעיף 10ה) המוצע, אולם ניתן להסתייע בעובד חיצוני בעל ניסיון ומומחיות בתחום, על פי התנאים שנקבעו בסעיף 23ב.
3. במקום בו למפקח בעל ההסמכה והניסיון המתאים יש יסוד סביר להניח כי בוצעה הפרה של הוראות החוק, יש בידו האפשרות להוציא צו חיפוש ותפיסה, וצו חדירה לחומר מחשב (סעיף 23ג).

סמכויות חקירה פליליות

במקום בו יש חשד לביצוע עבירה פלילית המנויה בחוק, תהא סמכות לחוקר מטעם הרשות, לבצע את הפעולות הבאות (סעיף 23טו)–

1. לחקור אדם. כמו כן, תהיה לחוקר סמכות עיכוב וחקירה במקום (סעיף 23טו(ג)-(ד));
2. לתפוס כל חפץ שיש לו יסוד סביר להניח כי הוא קשור לעבירה;
3. לבקש צו חיפוש ותפיסה או חדירה לחומר מחשב.

בעת מימוש סמכויות האכיפה הפליליות חוקר צריך להיות מזהה, למעט בשל החריגים שנקבעו לגבי מפקח. כמו כן, החוקר נדרש ללבוש מדים, כפי שיורה הממונה, ובלבד שהמדים לא יהיו כאלו הנחזים להיות מדי שוטר (סעיף 23טז).

נזכיר כי בעת ההצבעה על הצעת חוק הפרטיות בשנת 2011 במליאת הכנסת, העלה ח"כ מאיר שטרית, יו"ר ועדת המדע דאז, השגות על היקף הסמכויות שהחוק מבקש להקנות לרשות. לעניין זה אמר ח"כ שטרית כי: "... זה הקמת משטרה נוספת. אני לא בטוח שזה נכון, אני חושב שהדבר הזה מחייב בדיקה, ועם כל הכבוד להתלהבות של משרד המשפטים – זה יחידה בתוך משרד המשפטים – צריך לאזן את הכלים."

אנו סבורות כי יש לשקול בכובד ראש אם אין מקום להותיר את סמכויות הרשות בהיבט המינהלי בלבד, תוך שמירת האכיפה הפלילית לגופים המומחים בכך.

אכיפה בגופים ביטחוניים

החוק קובע הסדר מיוחד ביחס לאכיפת הוראות החוק בגופים ביטחוניים כפי שמוגדרים בהצעת החוק (סעיף 23ז(א)-(1)-(9)),⁷ מפעלים שייקבע שר הביטחון (סעיף 23ז(10)), וגופים שייקבעו בצו על ידי

⁷ המשטרה, צה"ל, שב"כ, מוסד, מערך הסייבר, הרשות להגנת עדים, שב"ס, משרד הביטחון ויחידות הסמך, יחידות ויחידות סמך במשרד ראש הממשלה שעיקרן פעילותן בתחום הביטחון.

שר הביטחון בהסכמת שר המשפטים (סעיף 23(א)(11)). צו שייקבע לגבי גופים ביטחוניים, יכול שימנה גופים שלא יפורסמו לעיון הציבור (סעיף 23(ג)).

לגבי גופים המנויים בתוספת החמישית [לחוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים](#), תשנ"ח-1998,⁸ הפעלת הסמכויות לא תתבצע עד לגיבוש נהל לביצוע פיקוח כאמור, בין הרשות להגנת הפרטיות לרשות הסייבר (סעיף 23(ב)).

בכל גוף ביטחוני ימונה מפקח פרטיות לקדנציה של 7 שנים בלבד, ויהיה כפוף לראש הגוף הביטחוני או לעובד בכיר אחר הכפוף לראש הגוף הביטחוני. כהונתו של המפקח הפנימי לא תופסק, והוא לא יועבר מתפקידו, אלא בהתייעצות עם הממונה (סעיף 23(ח)).

למפקח הפנימי תוקנה האחריות לבצע פעולות פיקוח וברור לגבי ביצוע הוראות החוק בגוף הביטחוני בו הוא מפקח. המפקח ידווח לממונה, בכפוף לסייגים ביטחוניים, על ממצאי הפיקוח והבדיקה שביצע (סעיף 23(ט)). הממונה רשאי להורות למפקח לבצע פעולות משלימות ולהפעיל אמצעי אכיפה מנהליים המסורים לו לפי פרק ד' לחוק, או לבצע הליכי חקירה פלילית, על פי הסמכויות המוקנות לו וככל שאין רשות בעלת סמכות חקירה אל מול הגוף הביטחוני (סעיף 23(כא)).

בנוסף, המפקח יבצע בקרה על תיקון הליקויים, יקיים הכשרות והדרכות בתחום הגנת הפרטיות ויגיש דוח שנתי על פעילותו לראש הגוף ולממונה (סעיף 23(ט)).

למפקח יינתנו הסמכויות המוקנות למפקח ברשות להגנת הפרטיות, בשינויים הנדרשים (סעיף 23(ב)).

אבטחת מידע

הוספת סעיף המקנה לשר המשפטים סמכות לקבוע הוראות בתחום אבטחת המידע (הוספת סעיף 17(ב)). התקנות לפי תוספת זו דורשת את הסכמת ראש הממשלה, ולגבי גופים מסוימים (המנויים בפרטים 2-3 בתוספת הראשונה), נדרשת גם התייעצות עם שר הביטחון.

לסיום

אנו תקווה כי קידום הצעת החוק על ידי משרד המשפטים, יוביל את הכנסת לפתיחת השיח המקצועי עם כלל הגורמים הרלוונטיים במטרה לייצר הסדר חקיקה ראוי המאפשר התמודדות ראויה עם אתגרי הפרטיות בעת הזו. אישור תזכיר החקיקה בוועדת השרים לענייני חקיקה הוא צעד ראשון, מבורך והכרחי כדי להתניע תהליך חשוב זה.

⁸ יצוין כי מדובר ברשימה ארוכה של גופים הכוללת גם משרדי ממשלה ויחידות סמך, חברות ממשלתיות, וחברות תשתית ציבוריות ופרטיות.